

ŽALMY

KNIHA ŽALMOV

Spolok svätého Vojtecha
Trnava 2024

ČÍTANIE
S PRIDANOU
HODNOTOU

© Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o., Trnava 2024

ISBN 978-80-8161-536-8

PRÚD ŽIVEJ VIERY ŽALMOV

Spolok svätého Vojtecha prináša čitateľom špeciálne vydanie *Žalmov* s pozvaním načrieť do prameňa, ktorý Cirkev od počiatku považuje za prejav viery a nábožnosti, pocty izraelského národa jedinému Bohu. V pokoncilovom období sa *Žaltár* všemožne používa v liturgii, pri vysluhovaní sviatostí, v modlitbe liturgie hodín a v Roku rodiny môžu byť žalmy naším denným pokrmom pri stole rodinnej liturgie či pri bežných modlitbách. Niektoré z nich sú obzvlášť blízke všetkým generáciám a ich nadčasovým životným skúsenostiam: žalmy chvály, vďaky, prosby, dôvery, vyznávania zlyhaní, úzkosti, nádeje.

Želám vám, milí čitatelia, aby ste toto pozvanie na „chválu mena Pánovho, na ktorého rozkaz bolo všetko stvorené“ (porov. Ž 148), prijali do úrodnej pôdy srdca na občerstvenie svojej viery, nádeje a lásky.

V Trnave 15. septembra 2021 na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska, v Roku svätého Jozefa a v Roku rodiny

Ivan Šulík,
riaditeľ Spolku svätého Vojtecha

ÚVOD DO KNIHY ŽALMOV

1. NÁZOV

Kniha žalmov (Žalmy) je zbierka 150 hebrejských náboženských piesní. Jej názov pochádza z gréckeho slova *psalmós* (pieseň so sprievodom strunového hudobného nástroja), z ktorého sa neskôr utvoril názov *žalm*. Jednotlivé žalmy sa počítajú podľa poradia v pôvodnom hebrejskom texte. *Kniha žalmov* sa delí na päť „kníh“ (prvá: Ž 1 – 41; druhá: Ž 42 – 72; tretia: Ž 73 – 89; štvrtá: Ž 90 – 106; piata: Ž 107 – 150). Ich posledný žalm sa vždy končí doxológiou a slovom amen. V piatich knihách žalmov je možné rozoznať už predtým jestvujúce zbierky, a to podľa mena, ktorým sa v nich označuje Boh: zbierka jahvistických žalmov (Ž 3 – 41; 90 – 150), v ktorých sa na označenie Boha používa meno *Jahve* (celkovo 642-krát), a zbierka elohistických žalmov, v ktorých sa Boh označuje menom *Elohím* (200-krát). Vo väčšine žalmov sa uvádzajú nadpisy a rozličné údaje (meno autora, okolnosti vzniku žalmu, jeho literárny žáner, pokyny na prednes žalmu, jeho liturgické použitie a iné).

2. LITERÁRNE DRUHY

Moderné bádanie venuje osobitnú pozornosť literárnym druhom žalmov a rôznym literárnokritickým otázkam. Z formálnej a obsahovej stránky žalmy patria k týmto hlavným literárnym druhom: chválospevy, ža-

lospevy, vďakyvzdania, kultové žalmy, kráľovské žalmy, sapienciálne žalmy, blahoslavenstvá, historické žalmy, kajúcne žalmy a alelujové žalmy. Z teologického hľadiska sú dôležité najmä mesiášske žalmy. Niektoré žalmy sa vyznačujú osobitnou štruktúrou (napríklad strofy s refrénom) a štylistickou formou (napríklad abecedné žalmy).

3. AUTORI A PÔVOD

Pri stojeden žalmoch sa uvádzajú mená osôb, ktoré redaktori *Žaltára* pokladali za ich autorov. Najčastejšie (73-krát) sa za autora žalmov označuje Dávid. Tradiícia pokladá Dávída za hlavného a najplodnejšieho, i keď nie jediného autora žalmov. Ako ďalší autori žalmov sa uvádzajú synovia Koreho (dve zbierky: Ž 42; 44 - 49 a Ž 84 - 85; 87 - 88), Asaf (Ž 50 a 73 - 83), Šalamún (Ž 72 a 127) a Mojžiš (Ž 90). Všeobecne sa uznáva, že väčšina žalmov pochádza z predexilového obdobia, ba mnohé pochádzajú ešte z obdobia kráľovskej monarchie. Ešte staršie sú žalmy, ktoré sa podobajú mimoizraelským náboženským piesňam (napríklad Ž 104 sa podobá egyptskému hymnu zo 14. storočia pred Kr. a Ž 29 a Ž 68 sú podobné ugaritským básňam z toho istého storočia). Z obdobia babylonského zajatia pochádzajú žalmy, v ktorých sa hovorí o zničení chrámu, rozptýlení Izraelitov a o znovuvybudovaní Jeruzalema a chrámu (Ž 100; 103; 105 - 107; 111; 113;

135; 136; 146 – 150). Aramejské slová v niektorých žalmoch (napríklad v Ž 124; 139) svedčia o tom, že tieto žalmy vznikli v neskoršom období. Prakticky je však nemožné presne určiť čas vzniku jednotlivých žalmov.

4. NÁBOŽENSKÁ NÁUKA ŽALMOV

Tematicky sa žalmy dotýkajú všetkých otázok a problémov starozákonnej teológie. Žalmy sú však predovšetkým prirodzeným a bezprostredným prejavom nábožnosti a bohopoety Izraela, založenej na viere v jedného a pravého Boha, Jahveho. Žalmisti vo forme básnických útvarov vyjadrujú svoju neoblomnú živú vieru v Boha prejavmi chvály, vďaky, prosby, dôvery či vyznania hriechov. V žalmoch sa teda odzrkadľujú nielen vieroučné pravdy, ale aj požiadavky vyplývajúce z týchto právd pre veriaceho človeka v najrozličnejších situáciách ľudskej existencie a ilustrované konkrétnymi príkladmi zo životnej skúsenosti žalmistu a izraelského ľudu. Súhrnne ide o učenie o Bohu Stvoriteľovi a Spasiteľovi, o postoji človeka k Bohu, o mravnom a fyzickom zle, o posmrtnom živote a odpate za osobné činy, o očakávaní Mesiáša a iné. Cirkev už od začiatku pokladala žalmy za prameň a prejav svojej viery a nábožnosti. V pokoncilovom období sa *Žaltár* všestranne používa pri slávení Eucharistie, pri vysluhovaní sviatostí, najmä v modlitbe liturgie hodín, ktorá sa stala modlitbou celého Božieho ľudu.

KNIHA ŽALMOV

Prvá kniha (1 - 41 [1 - 40])

ŽALM 1

Dve cesty

- 1 Blažený človek, čo nekráča podľa rady
bezbožných
a nechodí cestou hriešnikov,
ani nevysedáva v kruhu rúhačov,
- 2 ale v zákone Pánovom má zálubu
a o jeho zákone rozjíma dňom i nocou.

- 3 Je ako strom zasadený pri vode,
čo prináša ovocie v pravý čas,
a jeho lístie nikdy nevädne;
darí sa mu všetko, čo podniká.

Ž 1. Tento žalm je anonymný. Nachádza sa v ňom narážka na proroka Jeremiáša (17, 5 - 8) a Ezechiela (47, 12). Ako to vystihli sv. Bazil a sv. Hieronym, svojím obsahom je ako stvorený za úvod do celého Žaltára. Skutočné šťastie človeka spočíva v spolení človeka s Bohom a v zachovávaní Božieho zákona.

- 4 No nie tak bezbožní, veru nie;
tí sú ako plevy, čo vietor ženie pred sebou.
- 5 Preto bezbožní neobstoja na súde,
ani hriešnici v zhromaždení spravodlivých.
- 6 Nad cestou spravodlivých bedlí Pán,
ale cesta bezbožných vedie do záhuby.

ŽALM 2

Mesiáš – kráľ a víťaz

- 1 Prečo sa búria pohania?
Prečo národy snujú plány daromné?
- 2 Povstávajú pozemskí králi
a vladári sa spolčujú
proti Pánovi a proti jeho pomazanému:

Ž2. Druhý žalm je mesiášsky. A nie náhodou nasleduje po žalme, ktorý má na zreteli lásku k zákonu. Podstatou starozákonného náboženstva bolo práve toto dvojce: láska k zákonu a nádej i viera v Mesiáša. Žalm je takisto bez titulu, ale zo *Sk* 4, 25 vysvitá, že jeho autorom je Dávid. Prorocký a mesiášsky charakter tohto žalmu viac rás vyzdvihujú novozákonní inšpirovaní autori: *Sk* 4, 25 – 28; 13, 33; *Rim* 1, 4; *Hebr* 1, 5; 5, 5; *Zjv* 12, 5; 19, 15 atď., židovská a kresťanská tradícia. 2, 1. Plány daromné, lebo sa neuskutočnia.

2, 2. Pán, hebr. *Jahve*, je pomenovanie Boha v jeho otcovskom vzťahu k vyvolenému národu. Pomazaný, Kristus, hebr. *mašiach*, znamená prislúbeného Mesiáša, ktorý bude mať kráľovskú a kňazskú hodnosť. Vysvetlenie tohto verša podávajú *Sk* 4, 27, kde sa hovorí, že proti Ježišovi, Božiemu Synovi a Pomazanému, sa spolčili Herodes s Pilátom a pohanské národy aj izraelské kmene.

- 3 „Rozbíme ich okovy
a ich jarmo zhoďme zo seba!“
- 4 Ten, čo na nebesiach prebýva, sa im vysmieva;
Pán ich privedie na posmech.
- 5 Raz na nich rozhorčene zavolá
a svojím hnevom ich vydesí:
- 6 „Veď ja som ustanovil svojho kráľa
na svojom svätom vrchu Sione!“
- 7 Zvestujem Pánovo rozhodnutie:
Pán mi povedal: „Ty si môj syn.
Ja som ťa dnes splodil.
- 8 Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy
a do vlastníctva celú zem.

2, 4. Boh sa vysmieva, tento antropomorfizmus (pripisovanie ľudských vlastností a spôsobov Bohu) treba chápať ako metaforu.

2, 6. Na svojom svätom vrchu Sione. Sion je pahorok starého Jeruzalema, ktorý dobyl Dávid z rúk Jebuzejcov. Volá sa svätým, lebo tam preniesli archu zmluvy. Ale Sion často znamená celý Jeruzalem a považuje sa za sídlo Boha a Mesiáša. Tak aj na našom mieste.

2, 7. V tretej strofe už sám Mesiáš hovorí a oznamuje Pánovo rozhodnutie, ktorým je ustanovený za univerzálneho Kráľa. Najprv vyhlasuje svoje večné zrodenie. Pán mi povedal. Pán – Jahve, ide výslovne o Boha, ktorý hovorí Mesiášovi: „Ty si môj syn. Ja som ťa dnes splodil.“ Tu nejde o adoptívne synovstvo, ale o prirodzený zrod.

2, 8–9. Tomuto synovi, ktorý sa stal človekom pre spásu ľudstva, Boh prisľubuje panstvo nad národmi a zemskými končinami, teda bezvýhradnú moc. Plné uskutočnenie tohto proroctva bude v Cirkvi, ktorú Mesiáš založí, a časy pred koncom sveta ukážu plnosť pravdy týchto slov (Zjv 2, 25–27).

- 9 Budeš nad nimi panovať žezlom železným
a rozbiješ ich jak hrnce hlinené.“
- 10 A teraz, králi, pochopte;
dajte si povedať, pozemskí vladári.
- 11 V bázni slúžte Pánovi
a s chvením sa mu klaňajte.
- 12 Podvoľte sa zákonu: žeby sa nerozhneval
a vy by ste zahynuli na ceste,
lebo sa rýchlo rozhorčí.
Šťastní sú všetci, čo sa spoliehajú na neho.

ŽALM 3

Pán je môj ochranca

- 1 *Dávidov žalm. Keď utekal pred synom Absolónom.*
- 2 Pane, jak mnoho je tých, čo ma sužujú!
Mnohí povstávajú proti mne.
- 3 Mnohí o mne hovoria:
„Boh mu nepomáha.“
- 4 Ale ty, Pane, si môj ochranca,
moja sláva, čo mi hlavu vztyčuje.
- 5 Hlasne som volal k Pánovi
a on mi odpovedal zo svojho svätého vrchu.

- 6 A ja som sa uložil na odpočinok a usnul som,
prebudil som sa, lebo Pán ma udržuje.
7 Nebudem sa báť tisícov ľudí, čo ma obkľučujú.
Povstaň, Pane; zachráň ma, Bože môj.
8 Veď ty si udrel mojich nepriateľov po tvári
a hriešnikom si zuby vylámaval.
9 Pane, ty si naša spása.
Na tvoj ľud nech zostúpi tvoje požehnanie.

ŽALM 4

PodĎakovanie

- 1 *Zbormajstrovi. Na strunovom nástroji.*
Dávidov žalm.
2 Bože, ty spravodlivosť moja, vyslyš ma,
keď volám o pomoc.
V súžení si mi ulávil.
Zmiluj sa nado mnou a vyslyš moju modlitbu.
3 Ľudia, dokedy ešte budete mať srdcia tvrdé?
Prečo máte záľubu v márnosti a vyhľadávate
klamstvá?

3, 6. Cirkevní otcovia vzťahujú tento verš na smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista.

- 4 Vedzte, že Pán zázračne chráni svojho svätého;
Pán ma vyslyší, keď k nemu zavolám.
- 5 Hneváte sa, ale nehrešte;
uvažujte vo svojom srdci,
rozjímajte na svojich lôžkach a upokojte sa.
- 6 Obetujte pravú obeť
a dôverujte Pánovi.
- 7 Mnohí hovoria: „Kto nám ukáže šťastie?“
Pane, ukáž nám svetlo svojej tváre
ako znamenie.
- 8 Môjmu srdcu dal si väčšiu potechu,
než majú tí, čo oplývajú vínom a obilím.
- 9 V pokoji sa ukladám a usínam,
lebo len ty, Pane, ma necháš odpočívať
v bezpečí.

4, 4. Pán zázračne chráni svojho svätého. Svätý, teda vyvolený, priateľ – ten, kto je osobitným predmetom Božieho milosrdenstva a Božej lásky.

4, 5. Text nejasný, možno porušený. Všeobecný zmysel je asi tento: tiché a pokorné uvažovanie o svojom živote a činoch otvára oči. Zachvejte sa, keď pomyslíte na Boží hnev a Božiu spravodlivosť.

ŽALM 5

Ranná modlitba o pomoc

- 1 *Zbormajstrovi. Hra na flaute. Dávidov žalm.*
2 Pane, počuj moje slová,
všimni si moje vzdychanie.
3 Pozoruj moju hlasitú prosbu,
môj kráľ a môj Boh.
- 4 Veď k tebe, Pane, sa modlím,
za rána počúvaš môj hlas,
za rána prichádzam k tebe a čakám.
5 Ty nie si Boh, ktorému by sa páčila nepravosť,
zlý človek nepobudne pri tebe,
6 ani nespravodliví neobstoja pred tvojím
pohľadom.
- 7 Ty nenávidíš všetkých, čo páchajú nepravosť,
ničíš všetkých, čo hovoria klamstvá.
Od vraha a podvodníka sa odvracia Pán
s odporom.
8 No ja len z tvojej veľkej milosti
smiem vstúpiť do tvojho domu
a s bážňou padnúť na tvár pred tvojím
svätým chrámom.

5, 4. „Za rána“ – v čase Božej priazne.

- 9 Pane, veď ma vo svojej spravodlivosti
pre mojich nepriateľov,
urovnaj svoju cestu predo mnou.
- 10 Lebo v ich ústach úprimnosti niet,
ich srdcia sú plné zrady;
ich hrtan je ako otvorený hrob,
na jazyku samé úlisnosti.
- 11 Súď ich, Bože, nech padnú pre svoje zámery;
vyžeň ich pre množstvo ich zločinov,
veď teba, Pane, rozhorčili.
- 12 Nech sa tešia všetci, čo majú v teba dôveru,
a naveky nech jasajú.
Chráň ich a nech sa radujú v tebe,
čo tvoje meno milujú.
- 13 Lebo ty, Pane, žehnáš spravodlivého,
ako štítom venčíš ho svojou priazňou.

5, 11. Podobné výzvy, aby sa Boh odplatil svojim nepriateľom a nepriateľom veriacich, sú v žalmoch časté. V čase, keď panovala starozákonná predstava o odplate výlučne za tohto života, sa v týchto žalmoch vlastne vyjadruje túžba po spravodlivosti. Ale bezprostredná skúsenosť a ďalšie zjavenie túto predstavu očisťujú (pozri *Knihu Jób*), kým Nový zákon nevyzve človeka, aby prekonal seba samého v láske k nepriateľom (*Mt 5, 43 – 48*). Aby sa však vyhlo nesprávnemu chápaniu týchto žalмов, Cirkev ich vynechala zo svojej liturgickej modlitby.

ŽALM 6

Úbožiak prosí Pána o milosť

- 1 *Zbormajstrovi. Na osemstrunovom nástroji.
Dávidov žalm.*
- 2 Pane, nekarhaj ma vo svojom hneve,
netrestaj ma vo svojom rozhorčení.
- 3 Zľutuj sa, Pane, nado mnou, lebo som nevládny,
uzdrav ma, Pane, lebo sa mi kosti chvejú.
- 4 Aj dušu mám už celkom zdesenú.
Ale ty, Pane, dokedy...?
- 5 Obráť sa, Pane, zachráň mi dušu.
Spas ma, veď si milosrdný.
- 6 Veď medzi mŕtvymi nik nemyslí na teba.
A kto ťa môže chváliť v podsvetí?
- 7 Už ma vyčerpalo vzlykanie,
lôžko mi noc čo noc vlhne od plaču,
slzami máčam svoju posteľ.

Ž 6. Prvý zo siedmich kajúcich žalmov (32; 38; 51; 102; 130; 143).

6, 6. Tu treba spomenúť, že v časoch žalmistu zjavenie o posledných veciach človeka (o smrti, súde, treste) ešte nebolo ukončené. Izraeliti síce verili v nesmrteľnosť duše, ale ich chápanie o stave duší po smrti bolo nedokonalé. Vedeli iba toľko, že duše zomrelých boli v podsvetí - *šeóle*, na temnom a smutnom mieste. Žili síce, ale nebol to život, bolo to živorenie.

- 8 Od náreku sa mi oko zahmlilo
a uprostred všetkých mojich nepriateľov
som zostarol.
- 9 Odídte odo mňa, všetci, čo páchate nepravosť,
lebo Pán vyslyšal môj hlasný plač.
- 10 Pán moju prosbu vyslyšal,
Pán prijal moju modlitbu.
- 11 Všetci moji nepriatelia nech sa zahanbia
a nech sa zdesia náramne
a zahanbení nech sa ihneď stratia.

ŽALM 7

Modlitba spravodlivého, ktorého potupujú

- 1 *Dávidov nárek. Zaspieval ho Pánovi
pre Benjamínca Kúša.*
- 2 Pane, Bože môj, k tebe sa utiekam,
zachráň ma pred všetkými, čo ma
prenasledujú, a vysloboď ma,
- 3 aby ma niekto neschválil a neroztrhal ako lev,
a nemal by som záchrancu.

6, 8. Pod nepriateľmi máme rozumieť všetko, čo je nepriateľské našej spásy a čo nás môže viesť k zlu.

7, 1. Kto je Kúš? Pravdepodobne to bol jeden zo Šaulových dvoranov alebo vodcov, ktorí nenávideli Dávida a za každú cenu sa snažili zbaviť sa ho.

- 4 Pane, Bože môj, ak som sa čohosi zlého dopustil,
 ak som si ruky poškrnil zločinom,
 5 ak som sa dobrodincovi odplatil zlom,
 ak som nepriateľa olúpil a nechal bez pomoci,
 6 potom nech ma prenasleduje nepriateľ
 a nech sa ma zmocní
 a nech ma zašliape až do zeme
 a do prachu zrazí moju česť.
- 7 Povstaň, Pane, vo svojom hneve,
 postav sa proti zúrivosti mojich nepriateľov.
 Bože môj, vystúp na súde, ktorý si ty nariadil.
 8 I obklopí ťa zhromaždenie národov,
 ale ty si zasadni vysoko nad nimi.
- 9 Pán je sudca národov.
 Súd' ma, Pane, podľa mojej spravodlivosti
 a podľa mojej nevinnosti.
- 10 Nech je už koniec zlobe hriešnikov.
 Posilni spravodlivého,
 ty, spravodlivý Bože, čo skúmaš myseľ a srdce.

7, 7. „Vystúp na súde, ktorý si ty nariadil“ – znamená to skutočnosť, že Boh dobrých ochraňuje a zlých tresce, ale tu môže byť aj náznakom všeobecného súdu, ktorý proroci nazývajú „Pánovým dňom“, tým viac, že v nasledujúcom verši prechádza myšlienka od súdu nad jednotlivcami na súd všeobecný.

7, 9. „Súd' ma, Pane, podľa mojej spravodlivosti.“ Žalmista prichádza pred trón Sudcu a dôverujúc vo svoju nevinnosť, žiada o rozsudok. Hovorí nielen za seba, ale za všetkých spravodlivých. Tu treba vidieť aj centrálnu ideu celého žalmu.

- 11 Boh je moja obrana;
on zachraňuje tých, čo majú srdce úprimné.
- 12 Boh je sudca spravodlivý;
dáva výstrahy každý deň.
- 13 Ak sa hriešnik neobrátí, naostrí svoj meč,
napne luk a namieri.
- 14 Pripraví si smrtonosné zbrane,
svoje šípy naplní ohňom.
- 15 Hľa, hriešnik počal neprávosť,
ťarchavý je zlobou a plodí zločin.
- 16 Jamu vykopal a prehľbil,
lež sám padol do pasce, ktorú nastrojil.
- 17 Jeho zloba zosype sa mu na hlavu,
temeno mu pritlačí jeho násilie.
- 18 Ale ja budem velebiť Pána pre jeho spravodlivosť
a meno najvyššieho Pána budem ospevovať.

ŽALM 8

Velebnosť Boha a dôstojnosť človeka

- 1 *Zbormajstrovi. Na nápev piesne „Lis“.*
Dávidov žalm.
- 2 Pane, náš Vládca,
aké vznešené je tvoje meno na celej zemi!
Tvoja veleba sa vznáša nad nebesia.
- 3 Z úst nemlúvniat a dojčeniec pripravil
si si chválu
naprotiveň svojim nepriateľom,
aby si umlčal pomstivého nepriateľa.
- 4 Keď hľadím na nebesia, dielo tvojich rúk,
na mesiac a na hviezdy, ktoré si ty stvoril:
- 5 čože je človek, že naň pamätáš,
a syn človeka, že sa ho ujímaš?

Ž 8. V ôsmom žalme nám žalmista zanechal nadčasovú pieseň. Čím viac sa ľudská myseľ zahĺbi do tajov stvorenstva, čím viac sa upriami na nadprirodzeno, tým bude časovejšia.

8, 3. Ježiš Kristus cituje tento verš na ospravedlnenie detí, ktoré mu na Kvetnú nedeľu volali na slávu (Mt 21, 16).

- 6 Stvoril si ho len o niečo menšieho od anjelov,
slávou a ctou si ho ovenčil
- 7 a ustanovil si ho za vládcu nad dielami
svojich rúk.
Všetko si mu položil pod nohy:
- 8 ovce a všetok domáci statok
aj všetku poľnú zver,
- 9 vtáctvo pod oblohou a ryby v mori
i všetko, čo sa hýbe po dne morskom.
- 10 Pane, náš Vládca,
aké vznešené je tvoje meno na celej zemi!

ŽALM 9

Vďaka za víťazstvo

- 1 *Zbormajstrovi. Hra na hoboji a harfe.
Dávidov žalm.*
- 2 Oslavovať ťa budem, Pane, celým svojím srdcom
a vyzprávam všetky tvoje diela zázračné.
- 3 V tebe sa budem tešiť a radovať,
ospevovať budem tvoje meno, Najvyšší.

8, 6. Človek, i keď je nepatrný svojím zjavom, je veľký – jeho veľkosť je od Boha: „Stvoril si ho len o niečo menšieho od anjelov.“ Človek je nekonečne menší od Boha, veď je jeho tvorom, ale je väčší než všetko viditeľné stvorenie, lebo má dušu, teda má rozum a slobodnú vôľu.

- 4 Veď moji nepriatelia dávajú sa na útek,
pred tvou tvárou slabnú a hynú.
- 5 Lebo ty si sa ujal môjho súdu a rozriešil si
môj spor,
zasadol si na trón ako spravodlivý sudca.
- 6 Zahriakol si pohanov a vyničil si rod bezbožný,
ich meno si vyhladil navždy, naveky.
- 7 Nepriatelia zhynuli, navždy umĺkli;
zboril si ich mestá, niet po nich ani pamiatky.
- 8 Ale Pán tróni naveky,
už si pripravil stolec sudcovský.
- 9 A spravodlivo bude súdiť svet,
podľa práva bude súdiť národy.
- 10 Pán bude utláčanému útočišťom,
príhodným útočišťom v časoch súženia.
- 11 Na teba sa spoľahnú tí, čo tvoje meno poznajú,
veď ty, Pane, neopúšťaš tých, čo ťa hľadajú.
- 12 Spievajte a hrajte Pánovi, čo na Sione prebýva,
ohlasujte jeho skutky medzi národmi.
- 13 Lebo on, čo pomstí krv, na nich pamätá,
nezabúda na nárek bedárov.

- 14 Zmiluj sa, Pane, nado mnou,
 pozri, ako ma nepriatelia sužujú,
 vytrhni ma z brán ríše smrti,
- 15 aby som v bránach dcéry sionskej hlásal
 všetky tvoje skutky preslávne
 a plesal, že si mi pomohol.
- 16 Pohana padli do jamy, ktorú kopali,
 a v tom osídle, čo nastavili,
 chytila sa im vlastná noha.
- 17 Pán sa zjavil a konal súd.
 Hriešnik sa zamotal do diela svojich rúk.
- 18 Do pekla pôjdu hriešnici,
 všetci pohania, čo zabúdajú na Boha.
- 19 Lež na úbožiaka on nezabudne naveky,
 ani nádej úbožiakov navždy márna nebude.
- 20 Povstaň, Pane, nech sa nevyvyšuje človek;
 a národy si na súd predvolaj.
- 21 Pane, hrôzou ich zasiahni;
 nech pohania pochopia, že sú iba ľuďmi.